

РЕШЕНИЕ

№ 6752

гр. София, 08.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **8635** по описа за **2023** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на процесуалния представител на началник група ОПП – СДВР срещу Решение № 1128 от 08.03.2023 г. по анд № 14061/2022 г. по описа на СРС, НО, 12 с-в, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 20-4332-006502/24.04.2020 г., издадено от началник група към Отдел „Пътна полиция“ СДВР, с което на Д. А. Д., на основание чл. чл.183, ал. 4, т. 7 пр. 1 от ЗДвП му е наложена глоба в размер на 50 лв. за извършено нарушение на чл. 137А, ал. 1 от с.з. и на основание чл. 183, ал.1, т. 1, пр. 2 от ЗДвП му е наложена глоба в размер на 10 лв. за извършено нарушение на чл. 100, ал.1, т. 1 от с.з.

В жалбата на касатора се оспорва решението на СРС, като необосновано, неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон и съдопроизводствените правила. Посочва, че в случая е налице пълно съвпадение по отношение на фактическите и правни основания. Искането до съда е за отмяна на обжалваното решение и да постанови друго, с което да потвърди НП. Претендира присъждане на разноските по делото и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

В проведеното по делото съдебно заседание, касаторът, не се явява, не се представлява.

Ответникът по касационната жалба, чрез адв. Й., оспорва касационната жалба и моли решението на СРС, да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на разноски. Счита, че възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно, поради което следва същото да бъде оставено без уважение.

СГП изразява становище за неоснователност на касационната жалба, решението на СРС като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Административен съд - София-град, X. касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е основателна.

След като по повод допустимата, подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 АПК, касационна жалба провери оспореното решение на основание чл. 218, ал. 2 АПК, Административен съд София-град установи:

В атакуваното решение първоинстанционният съд е установил фактическата обстановка във връзка с извършеното нарушение въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Приел е за установено, че на 08.04.2020 г. около 10:30 часа, в [населено място], ж.к „Студентски град по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]и срещу „Технически университет“, Д. А. Д. е управлявал товарен автомобил „Рено Мастер“ с рег. [рег.номер на МПС] собственост на фирма „К – груп“ ООД, като водачът не е използвал обезопасителен колан, с какъвто е оборудван автомобила и не е представил контролен талон към СУМПС.

За констатираното нарушение бил съставен АУАН, връчен на същата дата. В законоустановения срок не е постъпило възражение. Въз основа на АУАН е издадено процесното НП.

За да отмени НП от правна страна съдът е приел, че нарушенията не са доказани по безспорен начин, а тежестта за това е била на АНО, като АУАН не се ползва с материална доказателствена сила, по делото са разпитани в качеството на свидетели - актосъставителя и свидетеля по съставянето на АУАН, които не си спомняли случая, поради което нарушенията са недоказани.

Постановеното решение е неправилно

Контролът за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. Изложените от СРС мотиви не намират опора в закона, доколкото разпоредбата на чл.189, ал.2 ЗДвП изрично предвижда, че редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. В случая има изрична разпоредба, която урежда презумпцията за достоверност на констатациите в АУАН. Освен това ЗДвП, установяващ тази презумпция, е обнародван през 1999 г. и заобикалянето му

чрез Постановление на ВС от 1973 г. е несъстоятелно, тъй като освен че тази презумпция е въведена по-напред във времето, то тя е въведена в българската правна система от законодателния орган - Народното събрание, под формата на нормативен акт, и като такъв, тя има превес над тълкувателната дейност на върховните съдилища.

Според СРС актосъставителят и свидетеля при съставянето на АУАН са заявили, че не помнят случая, предмет на конкретната проверката. Видно е обаче от протокола за с.з., проведено на 07.02.2023 г., че на актосъставителя и свидетеля по съставянето на АУАН, разпитани като свидетели не са задавани никакви въпроси за събитията от проверката, нито за други факти от предмета на доказване. При това положение няма как да са заявили наличието или липсата на спомен за случилото си на конкретната дата. Единственото, което са посочили е, че не си спомнят дали на конкретната дата са били на работа. В протокола от 07.02.2023 г., служещ като доказателство за извършените съдопроизводствени действия, е записано, че свидетелят (актосъставител) е потвърдил, че именно той е съставил акта, същото обстоятелство е потвърдил и свидетеля по съставянето на АУАН. Не са ангажирани доказателства на свидетеля да са били разяснени правата му по чл.122, ал.1 НПК, според който свидетелите има право да си служат с бележки за цифри, дати и други, които се намират у него и се отнасят до неговите показания. Не е доказано на свидетелите да са дадени указания, че може да си служи с указаните по-горе документи. Ето защо изводите, че свидетелите са заявили липсата на знание за случая, не намират опора и във фактите по делото.

Наред с това районният съд не е съобразил, че в административно-наказателното обвинение ответникът пред СРС е твърдял отрицателен факт, който не подлежи на доказване, а напротив – като водач на МПС жалбоподателят и ответник по касация, бидейки задължен да спазва задълженията си като участник в пътното движение, е черпил благоприятни за себе си правни последици от доказването на факта, че е изпълнил тези задължения. Твърдението на АНО за отрицателни факти е могло да бъде оборено в съдебното производство посредством доказване по убедителен начин на реципрочните му положителни факти – че водачът е бил с поставен обезопасителен колан, с какъвто е оборудван автомобилът; и че е представил при проверката СУМПС и контролен талон към него.

Във връзка с това, СРС е извършил неправилна преценка на събраните доказателства по делото, в тяхната съвкупност, като е отдал значителна тежест на гласните доказателства, докато не е засегнал писмените такива в дълбочина и в резултат на това неправилно е обосновал извода, че не е установено по категоричен начин виновното поведение на жалбоподателя за осъществения състав на административно нарушение, и е допуснал нарушение при преценка на доказателствата.

Тези негови пропуски следва да се преодолеят при едно ново разглеждане на делото в Софийския районен съд. Съдът следва да разпреди между страните тежестта на доказване и да им даде ясни указания в какво се състои доказателствената задача на всяка от тях. Съдът следва да разясни на свидетелите правата им по чл.122 НПК и не само да му предяви АУАН, а и да даде възможност да си служат с него, както и с всички налични при него бележки за цифри, дати и други, които се намират в тях и се отнасят до показания им, с оглед установяване на факти, относими към предмета на доказване. На свидетелите следва да се зададат въпроси, насочени към установяване на относимите факти и обстоятелства към случая, и отговорите им

надлежно да се протоколират.

При излагане на правните си изводи Съдът следва да прецени оборени ли са въведените в закона презумпции и да се обоснове по какъв начин е станало това.

Съгласно разпоредбата на чл.226, ал.3 АПК по искането на страните за разноси ще се произнесе първоинстанционният съд при новото разглеждане на делото.

Отменяйки НП само на това основание, въззивния съд не е изложил мотиви относно законосъобразността на издаденото НП и размерът на наложената с него санкция. Това препятства извършването на цялостна проверка от касационната инстанция, която не може за първи път за излага доводи относно законосъобразността или незаконосъобразността на НП. Делото следва да се върне за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Предвид изложеното не е налице приетото от СРС нарушение, обуславящо според съда отмяна на атакуваното НП. Поради това съдът е длъжал произнасяне по съществуващото на спора, каквото в случая липсва. Като не го е направил, СРС е допуснал съществено процесуално нарушение, което не може да бъде отстранено в хода на касационното производство.

Ето защо, оспореното решение следва да се отмени и делото да се върне за ново разглеждане от друг съдебен състав.

Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2, предл. първо от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 1128 от 08.03.2023 г. по анд № 14061/2022 г. по описа на СРС, НО, 12 с-в

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд с дадените в мотивите указания.

РЕШЕНИЕТО е окончателно

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.